

Barcs, 1911. március 5. –Budapest, 1988. május 25.

Apja kereskedelmi alkalmazott, tisztviselő volt. Az elemi iskolát Barcson, a középiskolát Pécsen és Budapesten végezte és 1929-ben a Thököly úti Felső Kereskedelmi Iskolában érettségizett.

1929-ben, a Flóra Első Magyar Sztearingyertya-és Szappangyárban helyezkedett el, majd cégegyesülés után a vállalat jogutódjánál, a Hutter és Lever Rt-nél dolgozott 1948-ig, mint tisztviselő; 1945-től üzemi bizottsági elnök, illetve csúcs üzemi bizottsági elnök volt. 1931-ben belépett a Magántisztviselők Szövetségébe, a vegyészeti szakosztály titkára, 1933-tól a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja, 1942-ig XIV. kerületi titkár, majd elnök volt. 1942-től munkaszolgálaton vett részt, majd deportálták, 1945. áprilisban tért vissza. Tagja lett az SZDP XIV. kerületi VB-nek és a fővárosi törvényhatósági bizottságnak és 1950-ben a fővárosi képviselői bizottságnak, az SZDP fővárosi VB-jének és a párt központi vezetőségének. 1948. februártól az SZDP Káderosztály vezetője, március 8-ától az SZDP Politikai Bizottság tagja, majd 1948. júniustól az MDP Központi Vezetősége Káderosztályának helyettes vezetője volt 1949-ig, amikor a Pártfőiskolára került. 1950. május és 1951. március között az MDP KV Szervező Bizottság póttagja volt; 1948. június 15. és 1951. március 1. között az MDP Központi Vezetősége, 1962. november 24-étől 1970. november 28-ig az MSZMP Központi Bizottsága tagja volt. 1970-től a KEB tagja, 1985-től haláláig elnöke. 1950. augusztus 4-én a Belkereskedelmi Minisztérium államtitkárává nevezték ki, 1951. január 27-étől miniszterhelyettes, 1953. július 4-étől bel-és külkereskedelmi miniszterhelyettes, 1956. április 14-éig a belkereskedelmi miniszter első helyettese volt. 1956. április 14. és október 31. illetve 1957. május 9. és 1966. december 7. között belkereskedelmi miniszter. 1956. november 12. és 1957. május 9. között közellátási kormánybiztos, a minisztérium ügykezelésének megbízott vezetője illetve a minisztérium megbízott vezetője volt; 1956-ban elvégezte a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemet, közgazdász oklevelet szerzett. 1967. január 1-jén kinevezték az IBUSZ vezérigazgatójává, 1978-ban nyugdíjazták. 1949. május 15-étől 1985-ig az Országgyűlés tagja volt. Előbb a Magyar Függetlenségi Népfront nagy-budapesti, 1953. május 17-étől a MFNF illetve a Hazafias Népfront Pest megyei listájáról került be a törvényhozásba, majd 1967. március 19-étől Pest megye 21. számú, 1971. április 25-étől Pest megye 22. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot. Tagja volt a Kereskedelmi, Pénzügyi és Vendéglátó-ipari Dolgozók Szakszervezete Központi Vezetőségének – elnöke 1975-től haláláig – és a Magyarok Világszövetsége Elnökségének.